यस्माद्वागार्थिनो भागं नाकल्पयत मे सुराः। तस्मादङ्गानि सर्वाणि धनुषा शातयामि वः ॥ १०॥ तस्मै देवा भयोदिग्रा रुद्राय प्राणमंस्तदा। प्रसाद्यां चक्रुरेनं तेषां तुष्टोऽभवद्भवः ॥ ११ ॥ प्रीतश्चापि द्**दौ तेषां तान्यङ्गानि म**रुौजसां । धनुषा यानि यान्यासन् शातितानि महात्मना ॥ १२॥ तदेतदेवदेवस्य धनुर्दिव्यं महात्मनः। तिष्ठत्यखापि भगवन् कुले ऽस्माकं सुपूजितं ॥ १३ ॥ वीर्यशुल्का च मे कन्या दिव्यद्वपा गुणान्विता। भूतलाइत्यिता पूर्व नाम्ना सीतेत्ययोनिजा ॥ १८॥ तां नृपा वर्यामासुरागत्यागत्य वै पुरा । वीर्यशुल्का प्रदेयेति तानकं चान्नुवं नृपान् ॥ १५॥ ततो नृपतयः सर्वे प्रार्थयत्तः सुतां मम । वीर्यं जिज्ञासियववः पुरमभ्याययुर्मम् ॥ १६॥ वीर्यजिज्ञासया तेषां मया संदर्शितं धनुः। न शेकुश्चापि ते ब्रह्मनुखनुमपि तद्दनुः ॥ १७॥ तेषामल्यमहं ज्ञावा वीर्यं तत्र महामुने । कृतवान् सर्वतस्तेषां प्रत्याख्यानं सुतां प्रति ॥ १०॥ ततस्ते तेन कोपेन राजानः सिहता मुने । रुरुधुर्मिथित्नामेतां पुरीमभ्येत्य सर्वशः ॥ ११ ॥